

POSUDEK OPONENTA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta právnická

autorka: Lucie Sedláčková

název: Vývoj právní úpravy dědění v českých zemích

vedoucí práce: JUDr. Vilém Knoll Ph.D.

oponent: JUDr. Mgr. Václav Valeš Ph.D.

počet stran: 66, bez příloh

rok: 2013

I.

K předložené diplomové práci (DP), zpracované kolegyní Lucií Sedláčkovou na téma Vývoj právní úpravy dědění v českých zemích uvádím následující:

II.

Oponent nemívá ve zvyku začít svůj posudek DP kritikou, v daném případě je však na místě. Autorka se dopustila největší chyby tím, že jí zvolený název DP odpovídá jen částečně skutečnosti. Ještě předtím, než se oponent seznámil s jejím obsahem, v něm byl vytvořen zvoleným názvem dojem, že autorka zpracuje (alespoň rámcově) vývoj právní úpravy dědění od dob feudálních do současnosti. Ve prospěch tohoto postupu svědčí i zásady pro vypracování ze dne 28.2.2013. Autorka však nečekaně svůj popis končí zhruba rokem 1620. Proti tomu by oponent nic neměl, kdyby název DP končil slovy „... do počátku 17. století“ nebo obdobně. Ostatně autorka v závěru přímo konstatuje, že plánovala zpracovat toto téma pouze do doby předbělohorské (s. 60) – nic tedy nebránilo tuto skutečnost promítnout do tak podstatné věci jako název DP.

III.

Ta část úseku českých dějin, která byla autorkou zpracována, nepochybně svědčí o jejím zájmu o obor, o solidní orientaci v něm a o tom, že si během studií osvojila celkem dobře právnickou terminologii. Autorka zná všechny podstatné prameny práva do roku 1620, dokáže je analyzovat a upozornit na to nejpodstatnější v daném oboru. Ocenit lze i to, že autorka využila pro svou DP i odborné časopisy a sborníky. Formálních chyb neobsahuje DP mnoho, byť autorka si i ty jistě mohla odpustit, alespoň ty týkající se shody podmětu s přísudkem („Brněnští považovaly ...“ – s. 16, „Pro Čechy i pro Moravu platili ...“ – s. 28 apod.). Rozsah DP je přiměřený, rovněž tak počet odkazů v textu (183 odkazů na cca 60 s.). DP má celkem přehlednou systematiku, proti níž nelze nic podstatného namítat.

IV.

DP obsahuje několik nepřesností nebo nepříliš vhodných formulací, které jsou sice méně závažné, přesto působí rušivě. Částečně je to dáno nekritickým přejímáním názorů jiných autorů. Od některých se mohla více oprostít a dát prostor jiným (odkazy 111-115, 117-132, 171-179 bez 175). Příkladem může být přinejmenším diskutabilní použití termínu „být kanonicky rozveden“ (s. 18). V kanonickém právu něco jako „kanonický rozvod“ neexistovalo a neexistuje, neboť tento termín není totožný s institutem prohlášení manželství za neplatné ani se separací manželů. Opravdu se Hroznata hodlal vypravit do Palestiny na křížovou výpravu po smrti matky (s. 39)? Nezemřel mu tehdy jiný, nikoli pokrevní příbuzný? Mohlo teoreticky získat město Plzeň roku 1372 privilegium od krále Václava IV. (s. 55), vládnoucího v letech 1378-1419? Skutečně byli čeští sedláci „do jisté míry“ na konci 14. století svobodní (s. 59)? Nešlo spíše o fikci, která měla zlepšit jejich sociální postavení?

Lze také litovat, že autorka při popisu některých dokumentů (naštěstí jen některých), nepřesvědčila oponenta, že se seznámila s jejich originálním zněním (neodkazuje na ně, ale na jiné zdroje „z druhé ruky“). Jde např. o Hroznatův testament z března 1197 (s. 39), byť byl publikován (CDB I., č. 357) nebo spisy Kuneše z Třebovle a Jana Husa (s. 58-60).

IV.

Přes uvedené výhrady je oponent toho názoru, že předložená DP splňuje kritéria nutná k úspěchu při obhajobě. S lítostí však oponent musí konstatovat, že při hodnocení kolísá mezi známkami „velmi dobře“ a „dobře“ (pokud by autorka vhodněji zvolila název své DP, byl by oponent tohoto dilematu ušetřen).

V.

Otázka k obhajobě: Závěť Petra Voka z Rožmberka – historické okolnosti, obsah, význam.

V Praze dne 8.8.2013

JUDr. Mgr. Václav Valeš Ph.D.